

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Barbory Berkové v právní věci žalobce: **Mirko Möllen**, advokát se sídlem Barthstraße 16, Mnichov, Spolková republika Německo, jako insolvenční správce dlužníka VIKTORIAGRUPPE Aktiengesellschaft, se sídlem Germeringer Straße 1, Krailling, Spolková republika Německo, zastoupeného JUDr. Jiřím Vaníčkem, advokátem se sídlem Šaldova 34/466, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 3. 2015, č. j. 7649/15/5100-41453-710158, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 3. 2018, č. j. 5 Af 36/2015 – 36,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Specializovaný finanční úřad rozhodnutím ze dne 16. 9. 2014 zřídil zástavní právo k movitým věcem společnosti Viktoriagruppe Aktiengesellschaft, podnikající na území ČR prostřednictvím své organizační složky, k zajištění nedoplatku této společnosti na dani z přidané hodnoty ve výši 80 839 160 Kč. Odvolání společnosti Viktoriagruppe žalovaný zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím. Žalobce (jako insolvenční správce společnosti Viktoriagruppe) napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou u Městského soudu v Praze, který ji shora uvedeným rozsudkem zamítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností, v níž stěžovatel mimo jiné uvedl, že jsou u něj splněny předpoklady pro osvobození od soudního poplatku za kasační stížnost podle § 11 odst. 2 písm. n) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích. Při předběžném posouzení věci první senát zjistil, že k této otázce existuje rozdílná praxe jednotlivých senátů Nejvyššího správního soudu, proto postoupil věc rozšířenému senátu podle § 17 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Rozšířený senát usnesením ze dne 27. 6. 2019, č. j. 1 Afs 135/2018 – 71, rozhodl, že § 11 odst. 2 písm. n) zákona o soudních poplatcích ve znění zákona č. 293/2013 Sb., který od placení soudního poplatku osvobozuje insolvenčního správce nebo dlužníka s dispozičními oprávněními v řízení o nárocích, které se týkají majetku patřícího do majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z tohoto majetku, se na řízení před správními soudy nepoužije.

[3] Nejvyšší správní soud proto vyzval stěžovatele k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost. V reakci na tuto výzvu stěžovatel požádal o osvobození od soudního poplatku. Tuto žádost soud zamítl usnesením ze dne 28. 11. 2019, č. j. 1 Afs 135/2018 – 87, neboť stěžovatel k výzvě soudu nedoložil majetkové poměry týkající se majetkové podstaty dlužníka, a současně stěžovatele opětovně vyzval k úhradě soudního poplatku ve lhůtě 15 dnů, přičemž jej poučil o následcích nesplnění poplatkové povinnosti.

[4] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích pak platí, že „[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zabavení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“

[5] Usnesení č. j. 1 Afs 135/2018 – 87 bylo stěžovateli doručeno dne 29. 11. 2019, posledním dnem lhůty tak bylo pondělí 16. 12. 2019 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel poplatek v této lhůtě nezaplatil.

[6] Nejvyšší správní soud proto zastavil řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s.

[7] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2020

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu